manuscript

Seite 149r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

m. vlcupare, vt dicat etiam ipsi
in pace in idipsum dormiam et
requiescam, presertim cu superest
causa que sequit. Qm tu dne
singulariter in spe constituisti
me. Qd equidem tale est, doner
quis punit a spu seruitutis, pa
tiumq; habet de spe, de timore
plurimu, non est ei pax neq; reges
fluctuate mureu constia inter
spem et timore, marciesq; qd a
superexcellete timore hundantis
crutiet. Nam timor pena ht
et ideo non est illi dicere, In pace
in idipsum dormiam et requiescam,
qui nec diu se singulariter in spe
constitutu dicere pot, Letim si
paulatim per incrementum tpis
cepit deficere timor, et proficere
spes, cu demu ad hoc ventum
fuerit vt perfecta caritas foras
ex toto mittat timore, nonne
cu sino amia singulariter i spe
constituta videbit, ac proinde
etiam In pace in idipsum dormie
iam et requiescere. Si dormiat
inquit inter medios tlecos pe
n. ne columbe de aripetate. Et quod
pterea detin puto, qm est locus
inter timorem et securitatem
tanqm inter leuiam et dexteram
media videlicet spes, in qua
mens et constia molli muneu
suppdito caritatis stratu suauis

sime requiescat. Et forte in con
sequentibus hu? cpis cantici h
locus fuerit designatus, vbi in
descripcone tercuili salomonis
inter cetera habes. Media cu
citate constrauit, pter filias Je
rusalem. Nam qui se singulari
ter in spe constitutu sentit no
iam in timore secuit, sed requi
escit in caritate. Demq; requi
escat et dormit sponsa pro qua
dr adiuro vos filie Jerlm per
capreas cervosq; camporum
ne suscitetis neq; excitare fa
ciatis dilectam quousq; ipa ve
lit. Mirna et stupenda dnsa
tio, q quiescere facit quoq; con
templante in sinu suo, in sup
et custodit ab infestacionibus
cucis, protegitq; ab insultib? d
aconiu et molestys nequoc
nec patit omo suscitari n ad
ipius vtiq; voluntatem. Ut est
non in angustys fumendi iam
sermonis adordiendu est magis
aut hmi alius inchoet, qtus
locus delectabilis debita in trac
tando diligentia non fraudet,
non q tuc sufficientes simus
cogitare aliquid a nobis tan
qm ex nobis, presertim in ta
dirna tamq; excellente, et oio
supeminente matia sed sufficie